

For stemte: 2 (EL), imod stemte: 111 (V, S, DF, SF, KF, RV og LA), hverken for eller imod stemte: 1 (Simon Emil Ammitzbøll (UFG)).

Forslaget til folketingsbeslutning er forkastet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 51:

Forslag til folketingsbeslutning om opfordring til at trække aktstykke nr. 25 om statslig garanti for tab, som Nationalbanken måtte få i forbindelse med overtagelsen og afviklingen af Roskilde Bank, tilbage fra Finansudvalget.

Af Frank Aaen (EL) og Per Clausen (EL).
(Fremsættelse 20.11.2008. 1. behandling 25.11.2008. Betænkning 25.11.2008).

Kl. 10:03

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 10:03

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om forslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 2 (EL), imod stemte: 112 (V, S, DF, SF, KF, RV og LA), hverken for eller imod stemte: 1 (Simon Emil Ammitzbøll (UFG)).

Forslaget til folketingsbeslutning er forkastet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) Forespørgsel nr. F 7:

Forespørgsel til økonomi- og erhvervsministeren:

Hvad mener regeringen der skal ske af ændringer af den finansielle sektor for at stoppe den nuværende krise og forebygge nye finansielle kriser?

Af Frank Aaen (EL), Line Barfod (EL), Per Clausen (EL) og Johanne Schmidt-Nielsen (EL).
(Anmeldelse 30.10.2008. Fremme 07.11.2008).

Kl. 10:04

Formanden:

Den første, der får ordet, er hr. Frank Aaen til begrundelse af forespørgslen.

Der er for meget støj i salen. Jeg beder om, at vi får lidt ro, så vi kan høre ordførerens begrundelse. Værsgo, hr. Frank Aaen.

Kl. 10:05

Begrundelse

(Ordfører for forespørgerne)

Frank Aaen (EL):

Mange tak. Finanskrisen har jo nu forløbet i en del uger, og der er også truffet beslutninger her i Folketinget, som har gjort, at skatteyderne står for et milliardbeløb i garantier til bankerne for dem, der har skudt penge ind i de forskellige danske pengeinstitutter. Og man kan jo se, at det ikke har virket, forstået på den måde, at krisen stadig væk buldrer derudad, og man kan også se, at erhvervslivet siger, at de stadig væk har problemer med at låne penge til de projekter, de har, og at det, der sker, dermed skader beskæftigelsen.

Som de eneste har vi jo stemt imod de hidtidige pakker på finansområdet med de mange penge til spekulanter, men vi er dybt bekymrede over, om man kan sørge for, at tingene kommer til at virke, at erhvervslivet og almindelige mennesker kan få dækket de behov, de har for en velfungerende finanssektor, og derfor kunne vi jo godt tænke os, at regeringen kom med nogle bud på, hvordan man ikke bare løser det umiddelbare, men også det lidt mere langsigtede: Hvordan sørger vi for, at vi får en finanssektor, som dækker de behov, vi har brug for at få dækket, og ikke bare hjælper spekulanterne?

Kl. 10:06

Formanden:

Tak til hr. Frank Aaen. Så er det økonomi- og erhvervsministeren til besvarelse.

Kl. 10:06

Besvarelse**Økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen):**

De internationale finansielle markeder er fortsat præget af stor turbulens. Den finansielle krise er en udløber af subprimekrisen på det amerikanske boligmarked. Lånene er rettet mod boligkøbere, der ikke kan optage lån på almindelige vilkår, og problemerne startede, fordi subprimelånene var pakket ind i komplekse finansielle pakker, som på grund af manglende gennemsigtighed var forkert prissat i forhold til deres risiko. Da der begyndte at opstå tab på subprimelåne, spredte krisen sig først til det amerikanske finansielle marked og derefter til det globale finansielle system.

Krisen på de internationale finansielle markeder smitter således også af på Danmark. Det er en naturlig følge af, at de finansielle markeder er blevet langt mere forbundne på tværs af landene. Åbne og tæt forbundne finansielle markeder er som udgangspunkt en fordel, for det sikrer under normale omstændigheder forbrugere og virksomheder en lavere rente og en bedre mulighed for at sprede deres risici. Men det betyder naturligvis også, at vi bliver mere sårbare over for begivenheder langt fra Danmark, og vi har de seneste måneder måttet konstatere, at den internationale finansielle krise også er slået igennem i Danmark.

Krisen var her i efteråret kommet til at udgøre en alvorlig trussel mod den finansielle stabilitet i Danmark, i takt med at pengemarkedet frøs til. Der var tale om et regulært markedssvigt, som gjorde det vanskeligt for selv sunde pengeinstitutter at skaffe den fornødne likviditet. En løsning var derfor nødvendig, så pengeinstitutterne igen kunne finde likviditet. Det blev som bekendt til en bred politisk aftale den 5. oktober 2008 om sikring af finansiell stabilitet, en aftale, som vi blot 5 dage senere omsatte til lov om finansiell stabilitet.

Der er tegn på, at loven er begyndt at virke. De frosne pengemarkeder er ved at tø op. Likviditeten i det korte pengemarked er så småt begyndt at blive bedre. Der er sket en kraftig forøgelse af långivningen fra pensionssektoren, der

har afhjulpet likviditetsproblemerne hos en række pengeinstitutter, og de større banker har fået lettere adgang til likviditet fra udlandet. Men vi ser dog fortsat en vis træghed fra udlandets side med långivning til især de mindre, danske banker.

For et par uger siden indsatte jeg en professionel bestyrelse i Afviklingsselskabet til sikring af finansiell stabilitet, og jeg er glad for at sige, at der er tale om en række kompetente personer. Med lov om finansiell stabilitet er det som bekendt afviklingsselskabets opgave at overtage nødlidende pengeinstitutter, hvis der ikke findes en anden løsning. Den nye bestyrelse har vist sig hurtigt at komme på arbejde. Afviklingsselskabet indgik i fredags en betinget overdragelsesaftale med EBH Bank, i forlængelse af at banken ikke længere opfylder lovens solvenskrav.

Vi er ikke de eneste, der har givet pengemarkederne en hjælpende hånd. Rundtomkring i Europa har snart sagt alle lande gennemført en eller anden form for pakke, der skal bidrage til at sikre den finansiell stabilitet.

Den finansiell krise har også ramt aktiemarkederne hårdt verden over. Det danske aktiemarked har mistet 40 pct. af dets værdi siden sommeren 2008. Den øgede usikkerhed og udvisen til lavere vækst har ført til store kursskred. Usikkerheden førte også til, at investorerne ikke var interesseret i at investere i ret meget andet end sikre statsobligationer. Det er bl.a. gået hårdt ud over realkreditobligationerne, som vi ellers her i Danmark betragter som meget sikre.

Markedsudviklingen satte pensionsinstitutterne under pres. For at bidrage til, at pensionsopsparerne ikke lider unødige tab som følge af den finansiell krise, indgik vi aftalen om finansiell stabilitet på pensionsområdet, og vi fik med aftalen forhindret, at pensionsinstitutterne blev tvunget til at holde brandudsalg af deres realkreditobligationer. Et brandudsalg af realkreditobligationerne ville have skadet pensionskunderne, og aftalen skal bidrage til at stabilisere markederne og bringe situationen tilbage til et mere normalt leje. Men aftalen fik også en positiv påvirkning på realkreditmarkedet.

Jeg vil endnu en gang gerne slå fast, at der ikke – som nogle har oplevet – var tale om et særligt indgreb til fordel for flekslån. Regeringen har alene gjort det her, fordi det ikke er i samfundets interesse, at pensionsinstitutterne

holder brandudsalg af lange realkreditobligationer.

Kl. 10:11

Med de to stabilitetspakker har regeringen vist, at vi står vagt om den finansielle stabilitet i Danmark. Derfor følger regeringen hele tiden situationen nøje, og er der brug for yderligere initiativer, vil vi ikke tøve med at tage de nødvendige skridt for at komme bedst muligt gennem den nuværende krise. Men vi skal også arbejde målrettet for at forebygge fremtidige kriser. Der er tale om internationale problemer. Regeringen mener derfor, at løsningerne primært skal findes i EU-regi og i internationale fora. Allerede i efteråret 2007 satte Ecofin en køreplan på skinner som opfølgning på den finansielle krise. Arbejdet dækker en lang række områder for, hvordan vi kan forbedre den finansielle lovgivning og tilsynssamarbejdet.

På lovgivningsområdet drejer det sig bl.a. om at skabe større gennemsigtighed for investorer og myndigheder og om at sikre en bedre værdiansættelse af aktiver, som ikke umiddelbart kan omsættes på markederne. Kommissionen har i oktober som led i dette arbejde foreslået ændringer af kapitalkravsdirektiverne. Ændringerne indebærer bl.a., at udstederne af avancerede værdipapirkonstruktioner som dem, vi f.eks. har set i forbindelse med subprimelån, fremover selv skal tage en del af risikoen ved at sætte penge i konstruktionerne. Dermed sikrer vi også en bedre incitamentsstruktur.

På tilsynsområdet er diskussionen om organisering af tilsynsindsatsen i Europa blevet intensiveret som følge af krisen. Der er en forholdsvis bred enighed om at fastholde de nationale finanstilsyn, men samtidig skal vi give dem et europæisk mandat for at fremme konvergens i tilsynspraksis og skabe rammerne for et forbedret samarbejde om tilsynet med grænseoverskridende virksomheder. Der arbejdes også på at etablere flere samarbejdsgrupper, hvor tilsynsindsatsen kan koordineres. Og endelig skal samarbejdet i de europæiske tilsynskomiteer om tilsynspraksis gøres mere forpligtende.

Fra regeringens side bakker vi op om disse initiativer. Og fordi den finansielle krise er global, sker der sideløbende med EU-arbejdet en koordinering på globalt plan. Financial Stability Forum, FSF, som er G7-landenes samarbejdsorganisation for finansiell stabilitet, har i april i år offentliggjort en række anbefalinger, der i vidt omfang overlapper de områder, som EU har sat på dagsordenen. Og senest har der på G20-mø-

det medio november været en drøftelse af, hvordan den internationale finansielle krise skal håndteres.

Regeringen er opsat på aktivt at påvirke de internationale processer. Derfor vil statsministeren en af de nærmeste dage sende et dansk indspil om åbenhed og ansvarlighed på kapitalmarkederne i Europa til Europa-Kommissionens formand. Jeg lægger vægt på, at der er tale om et dansk indspil med bred opbakning blandt Folketingets partier. Det danske indspil lægger vægt på, at der skal være dækkende og ens spilleregler for de store finansielle aktører i EU.

Kun ved at have ens spilleregler for alle i EU, undgår man nationale konkurrencebegrænsninger og protektionisme i de enkelte medlemslande. Samtidig skal vi sikre os, at vi ikke pålægger kapitalen så store restriktioner, at den flytter ud af Europa. Det er derfor regeringens holdning, at fælles initiativer på europæisk, og hvor det er muligt internationalt plan er vejen frem.

Regeringens indspil indeholder 35 konkrete forslag fordelt på fire temaer.

Det første tema, som regeringen lægger meget vægt på, er åbenhed. Vi foreslår, at der skal ske en øget åbenhed om og styring af ledelsernes incitamentsaflønnings. Vi ønsker, at der på EU-niveau indføres krav om, at generalforsamlingerne i børsnoterede selskaber skal godkende de overordnede retningslinjer for selskabets samlede incitamentsaflønnings af bestyrelsen og direktionen. På den måde sikres det, at ejerkredsen inddrages i selskabets lønpolitik for ledelsen. Derudover opfordrer vi EU til at lave regler, der skal forhindre, at bonus- og aktieoptionsordninger fører til kortsigtet overdreven risikotagning. Dette kan eksempelvis ske ved at indføre længere bindingsperioder for ordningerne.

Særligt rettet mod banksektoren spiller vi fra dansk side ind med, at der i EU bør være større gennemsigtighed om bankernes solvens og risikoprofil. Det kan f.eks. gennemføres ved at stille krav om offentliggørelse af resultatet af den enkelte banks egen solvensvurdering.

Det andet hovedtema handler om forsvarligt kapitalberedskab og forsvarlig gældsætning. Af hensyn til samfundsøkonomien er det vigtigt, at soliditeten i virksomhederne ikke svækkes i et sådant omfang, at den finansielle stabilitet forstyrres. Derfor foreslog vi en EU-regel om, at en virksomheds bestyrelse løbende skal tage stilling til og dermed også være ansvarlig for, at selve selskabets kapitalberedskab til enhver tid er forsvarligt i forhold til selskabets drift. Denne

vurdering af kapitalberedskabet skal være baseret på en konkret og samlet vurdering på baggrund af alle relevante faktorer. Der skal ikke være tale om en mekanisk og rigid beregning af f.eks. insolvensprocent.

Kl. 10:16

Regeringens indspil til EU indeholder også en opfordring til at udarbejde regler, der sikrer, at hedgefondes gældsætning til enhver tid skal være forsvarlig. Det er afgørende, at der er tale om en fleksibel regel, hvor gældsætningen skal ses i forhold til de konkrete risici, som fonden har påtaget sig. En hedgefond, der investerer i statsobligationer, løber færre risici end en hedgefond, der investerer i mere risikofyldte aktiver. Derfor skal der ikke fastsættes rigide grænser, der lægger bindinger på fondene. Formålet med dette indspark er, at det skal bidrage til at bevare stabiliteten i EU's finansielle system.

Den finansielle krise har afdækket en række uheldige interessekonflikter blandt nogle af aktørerne på de finansielle markeder. Derfor er forebyggelse af interessekonflikter det tredje hovedtema i det danske indspil til EU. Regeringen støtter et fælleseuropæisk regelsæt om kreditvurderingsinstitutter, der skal sikre, at deres vurderinger af både finansielle virksomheder og deres produkter er i orden. Denne kvalitetssikring kan f.eks. nås ved at stille krav om, at et kreditvurderingsinstitut skal være autoriseret.

Som jeg tidligere har fremført, er den finansielle krise ikke kun et europæisk problem, men et globalt. Derfor har regeringen som et fjerde hovedtema en række forslag til, hvordan den globale regulering med fordel kan indrettes. Bl.a. foreslår vi, at EU tager førertrøjen på i relation til en global samordning af reguleringsindsatsen. Vi ønsker, at man undersøger muligheden for at oprette et globalt varslingssystem, der kan identificere potentiel finansiell ustabilitet i tide, så man kan reagere rettidigt.

Regeringen foreslår også, at Den Internationale Valutafonds rolle styrkes, og at Valutafonden får en central rolle i opbygningen af en bedre og mere effektiv international finansiell arkitektur. Det skyldes, at Valutafonden har en global medlemskreds, herunder Danmark, og en meget stor legitimitet. Regeringen ønsker med sit indspil at deltage aktivt i det fremtidige arbejde for en mere åben og ansvarlig finansiell sektor, så risikoen for fremtidige kriser som den nuværende minimeres.

Kl. 10:18

Formanden:

Tak til ministeren for besvarelsen. Så går vi over til forhandlingen, og den første, der får ordet, er hr. Frank Aaen som ordfører for forespørgerne.

Kl. 10:19

Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

Frank Aaen (EL):

Tak for besvarelsen. Jeg vil sige, at man kan gøre mange ting for at prøve at kontrollere udviklingen og for at prøve, om man kan forhindre nye kriser, men hvis ikke man tager fat i det basale i problemstillingen, tror jeg altså ikke, man kommer nogen vegne. Det basale er jo, at der sker spekulation på verdensmarkedet. Det sidste tal, jeg så i en international avis, er, at der sker spekulation for 625.000 mia. dollar, og hvis ikke man lige ved – det gør jeg f.eks. ikke selv – hvad det tal betyder, så er det altså et tal med 12 nul-ler, og det svarer til ti gange produktionen på verdensplan på årsbasis, altså ti gange verdens BNP. Det er det, som der i øjeblikket spekuleres for.

Derfor vil jeg sige, at hvis man tror, at man på nogen måde kan kontrollere et spekulationsmarked i den størrelsesorden, ti gange verdens samlede produktion, så er man jo bare håbløst naiv. Derfor er det nødvendigt at kigge på det for at se, om det overhovedet er fornuftigt. Jeg hørte godt ministeren sige, at jamen det sikrer en lave rente. Det har jeg ikke lige lagt mærke til.

Jeg tror, at virkeligheden er den, at når man har et spekulativt marked i den størrelsesorden, er det, fordi den ene spekulant gerne vil tørre den anden spekulant for nogle penge. Det må de sådan set gerne gøre, det har jeg ikke noget imod, enhver spekulant må stjæle fra en anden spekulant – alt det, de har lyst til, en milliard eller to – ikke noget problem med mig; men det kan bare ikke være sådan, at deres spekulationer skal gå ud over danskerne, gå ud over almindelige borgere i hele verden. De må nøjes med at stjæle fra sig selv, for det kan ikke være sådan, at vi andre skal stille værdier til rådighed, men det er jo det, der sker lige i øjeblikket.

Spekulanterne har i en årrække tørret hinanden for penge og tjent meget store summer, og dem har de bare stukket i lommen, de kom på forsiden af aviserne, for de har været dygtige, de fik ros: Nej, hvor er de dygtige! Og så har de proppet alle pengene i deres egne lommer. Men

den dag, der så blev underskud og der var et tab, der skulle betales, så gik man til skatteyderne. Og det er jo det, der er kernen i det, ministeren siger, og i de pakker, der er blevet gennemført af et bredt flertal – ja, så bredt, som det næsten kan blive, når man lige husker, at de eneste, der var imod, var Enhedslisten. Man har jo sagt, at gevinsten privatiserer vi, udgiften nationaliserer vi, og det vil sige, at alle vi andre skal betale for det. Det er nogle helt vilde ting, som har noget at gøre med dag til dag-lån og noget at gøre med 3-måneders-lån, og lige pludselig kommer man og siger, at jamen det skal vi bare betale. F.eks. har vi noteret os, at Danske Bank havde et tilgodehavende på 5,6 milliarder i den amerikanske bank Lehman Brothers, der gik konkurs, og hvem skal nu dække de beløb, der er indskudt af Danske Bank, for at have haft en spekulation i Lehman Brothers for 5,6 milliarder? Det skal vi, der sidder her, og de, der sidder her på nær Enhedslisten, har besluttet, at det skal skatteyderne i Danmark betale. Det er det, jeg synes der er så uanstændigt. Mens de altså scorede pengene, da der var overskud, så skal vi andre være med til at betale underskuddet.

Derfor er man nødt til at gå meget mere principielt til værks, altså stoppe spekulatjonen. Vi skal have banker, der igen er banker i stedet for spillekasinoer – det er jo det, de er blevet til. Derfor foreslår vi, at man laver hele den finansielle sektor om og ikke bare propper penge ind i den for at puste den op igen, så der kommer gang i ny spekulation, men sørger for, at bankerne bliver banker, og at vi slipper for spekulation.

Derfor skal jeg fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at finanskrisen bl.a. skyldes, at der ikke har været tilstrækkelig demokratisk kontrol med og regulering af den finansielle sektor, og pålægger derfor regeringen at fremsætte forslag, der fremmer den demokratiske styring af den finansielle sektor og indfører regler, der begrænser den internationale spekulation med valuta og værdipapirer, herunder

- afgifter på spekulative valuta- og aktietransaktioner,
- øget kontrol med handel med derivater og andre risikable investeringsformer,
- begrænsninger af chef lønninger i finanssektoren,
- bekæmpelse af skattely,

– genoprettelse af samfundsejede banker og kreditinstitutioner.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 15).

Kun på den måde kan vi sørge for, at der kommer en banksektor, der i virkeligheden koncentrerer sig om at være bank i stedet for om at foretage spekulation.

Kl. 10:24

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse:

»Folketinget konstaterer, at finanskrisen bl.a. skyldes, at der ikke har været tilstrækkelig demokratisk kontrol med og regulering af den finansielle sektor, og pålægger derfor regeringen at fremsætte forslag, der fremmer den demokratiske styring af den finansielle sektor og indfører regler, der begrænser den internationale spekulation med valuta og værdipapirer, herunder

- afgifter på spekulative valuta- og aktietransaktioner,
- øget kontrol med handel med derivater og andre risikable investeringsformer,
- begrænsninger af chef lønninger i finanssektoren,
- bekæmpelse af skattely,
- genoprettelse af samfundsejede banker og kreditinstitutioner.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 15).

Dette forslag til vedtagelse vil indgå i de videre forhandlinger.

Der er, som ordføreren allerede har konstateret, ikke bedt om korte bemærkninger, og derfor siger vi tak til hr. Frank Aaen. Næste ordfører er hr. Jacob Jensen.

Kl. 10:25

(Ordfører)

Jacob Jensen (V):

Finansiell stabilitet er utrolig vigtig, ikke blot for de implicerede banker, låntagerne og indskyderne, men sådan set for hele samfundet. Derfor er det selvfølgelig helt afgørende, at vi, i en situation, som vi har været i og stadig væk er i, også her fra Folketingets side tager de initiativer, der skal til for at genoprette tilliden til lånemarkedet. Der er taget initiativer, og tilliden er på vej til at blive genoprettet, nye lån strømmer igen mellem bankerne – det var ikke tilfældet tidligere – initiativerne ser ud til at have haft den effekt, vi har ønsket.

Der skal selvfølgelig altid være en balance mellem det at skabe stabilitet og så at tilskynde til øget risikobetonet adfærd. Den balance synes vi fra Venstres side egentlig også er fundet med de aftaler, som vi også med et meget bredt flertal her i Tinget har vedtaget, også ud fra den betragtning, at branchen faktisk selv tager en betydelig del af risikoen.

Hele finanspakken – med lov om finansiel stabilitet – vil medføre, at der bl.a. bliver en lidt mere ydmyg tilgang end tidligere til det at drive virksomhed med betrodne midler, hvilket bl.a. sker, fordi man nu strammer op på udbyttebetaling og bonusordninger i den 2-årige periode, pakken foreløbig virker.

Endvidere vil aftalen om finansiel stabilitet på pensionsområdet betyde, at markedet får en bedre mulighed for at prisfaste realkreditobligationer, når der lempes på pensionskassens mulighed for at købe og beholde disse obligationer i deres portefølje.

I Danmark er det sådan, at vi altid har og også fremadrettet skal leve af, at vi har åbne markeder – pengestrømmene skal kunne flyde derhen, hvor de kan yde størst gavn. Vi lever i en global verden, og derfor er der selvfølgelig også en grænse for, hvor meget vi her fra det danske parlaments side kan sikre stabiliteten lige præcis i Danmark. Vi er utrolig afhængige af, hvad der sker rundt omkring os i verden, i USA- og EU-regi, og derfor kan vi selvfølgelig ikke lovgive os ud af alt. Men derfor noterede jeg mig også det, som ministeren var inde på, nemlig at vi også fra dansk side nu kigger på og via statsministeren sender en indstilling til formanden for Europa-Kommissionen med nogle forslag til, hvordan man bl.a. kan regulere kapitalfondenes ageren.

I Venstre vil vi selvfølgelig nøje følge med i, hvordan bankernes udlån og solvensgrad udvikler sig, for det er for os helt afgørende, at stabiliteten i den finansielle sektor genoprettes og bevares. Vi er glade for, at vi i Danmark, som følge af at vi gennem mange år, både i denne regerings tid og før denne regerings tid, har haft en sund økonomisk politik, som netop er grundlaget for, at vi også kan lave en sådan markedsbaseret løsning, bl.a. så branchen tager sin del af risikoen, men også sådan, at bankmarkedet kommer til at fungere igen, så helt almindelige danskere stadig vil have mulighed for at optage lån til sunde projekter og investeringer, så små virksomheder fortsat kan have mulighed for at fort-

sætte deres sunde forretninger, at landbrug kan have mulighed for at blive refinansieret, hvor det er fornuftigt, at boligejerne kan have mulighed for at låne til sunde projekter uden at skulle blive stavnsbundet.

Alternativet ville selvfølgelig være, at mange job og dermed grundlaget for mange familier ville blive bragt i fare. Det ønsker vi fra Venstres side ikke; vi ønsker, at der skal genskabes en stabilitet i den finansielle sektor, og vi føler, at både de tiltag, vi har taget her, og det indspil, vi vil give til Europa-Kommissionen, vil hjælpe med til det.

På den baggrund vil jeg også udtrykke ros til forligspartierne, som er med i dag, og jeg skal på vegne af Venstre, Socialdemokraterne, Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti, Det Radikale Venstre og Liberal Alliance fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse:

»Folketinget finder det afgørende, at der er finansiel stabilitet til gavn for såvel borgere som virksomheder.

Folketinget finder, at der med lov om finansiel stabilitet og med aftalen om finansiel stabilitet på pensionsområdet – tiltag, som er blevet til med et bredt flertal i Folketinget – er taget nødvendige skridt til at sikre den finansielle stabilitet i Danmark. Folketinget opfordrer regeringen til fortsat at følge situationen nøje og løbende vurdere behovet for yderligere initiativer til at sikre den finansielle stabilitet.«
(Forslag til vedtagelse nr. V 16).

Kl. 10:29

Formanden:

Der er fremsat følgende forslag til vedtagelse:

»Folketinget finder det afgørende, at der er finansiel stabilitet til gavn for såvel borgere som virksomheder.

Folketinget finder, at der med lov om finansiel stabilitet og med aftalen om finansiel stabilitet på pensionsområdet – tiltag, som er blevet til med et bredt flertal i Folketinget – er taget nødvendige skridt til at sikre den finansielle stabilitet i Danmark. Folketinget opfordrer regeringen til fortsat at følge situationen nøje og løbende vurdere behovet for yderligere initiativer til at sikre den finansielle stabilitet.«
(Forslag til vedtagelse nr. V 16).

Også dette forslag til vedtagelse vil indgå i de videre forhandlinger.

Der er bedt om kort bemærkning fra hr. Frank Aaen.

Kl. 10:30

Frank Aaen (EL):

Jeg kan forstå, at Venstre har den opfattelse, at det er i orden, at de, der spekulerer, tager fortjenesten, når der er en fortjeneste, og regningen, når der er tab, bliver sendt videre til skatteyderne. Det er ikke særlig liberalistisk, men jeg kan forstå, at det er det, som er Venstres politik, og det må Venstre naturligvis selv afgøre. Derfor vil jeg bare stille det enkle spørgsmål: Hvornår regner Venstre med, at den næste regning på grund af den finansielle krise bliver sendt til skatteyderne?

Kl. 10:30

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:30

Jacob Jensen (V):

Jeg skal da starte med at sige, at hvis ikke det er særlig liberalistisk, så er det da pudsigt, at Enhedslisten vil stemme imod. Men når det så er sagt, vil jeg sige, at vi selvfølgelig fra Venstres side sammen med forligspartierne og regeringen vil følge situationen nøje. Det er også det, der står i det forslag til vedtagelse, som vi har fremsat. Det er da klart, at vi ikke på nuværende tidspunkt kan sige, hvordan tingene udvikler sig. Vi har da set en meget voldsom udvikling, som jeg tror at ingen af os kunne have forestillet os bare for ganske få måneder siden rulle foran os, så derfor vil vi da selvfølgelig kigge på solvensgrad og alle mulige andre ting, der er med til at påvirke stabiliteten og også med til at påvirke den udvikling, der også skal være mulighed for.

Vi skal jo ikke være med til her fra Tingets side at fastfryse al aktivitet i Danmark for at skabe et så stabilt og så roligt marked, for selvfølgelig skal markederne kunne udvikle sig, og selvfølgelig skal der være mulighed for, at man også fremadrettet kan låne penge til sunde projekter, både i privat og erhvervsmæssig sammenhæng.

Kl. 10:31

Formanden:

Det er hr. Frank Aaen.

Kl. 10:31

Frank Aaen (EL):

Tak for svaret. Jeg forstod det sådan, selv om det blev pakket noget ind, at man kan regne med, at der kommer en ny regning til skatteyderne, at

Venstre allerede er i gang med at diskutere sammen med regeringen og de øvrige forligspartier den næste regning, der skal sendes til de danske skatteydere. Det er da godt at få at vide. Jeg synes bare, at det er en skandale, at vi andre skal gå og betale, mens de, der tjente pengene, bare er rendt med pengene. Det er jo det, der er grunden til, at vi ikke stemmer for de her forslag, som regeringen kommer med. Vi synes ikke, det kan være sådan, at skatteyderne skal betale, og de, der spekulerede, bare render med kassen.

Kl. 10:32

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:32

Jacob Jensen (V):

Nu lægger hr. Frank Aaen mig nogle ord i munden, som jeg ikke har sagt, også at der skulle være tale om, at der er udstedt en regning. Man må også kigge lidt på, hvad det så indholdsmæssigt egentlig er, der er blevet foreslået, og der i øvrigt er blevet vedtaget her i Folketinget, bl.a. at branchen selv er med til at tage et betydeligt ansvar for den fremadrettede situation, og at man også lægger nogle bånd på sig selv i forhold til bonusordning og udbyttebetaling og andre ting, så man også den vej rundt kan begynde at konsolidere sig, i forhold til hvad man tidligere har måttet gøre.

Så vil jeg også sige, at de tiltag, der bliver gjort her, jo ikke er et spørgsmål om, at nogle skal betale og andre ikke skal. Det er et spørgsmål om, at man sikrer den stabilitet, som er så afgørende for aktiviteten, sådan at helt almindelige danskere kan få lån til almindelige sunde projekter, og helt almindelige danskere kan bevare deres job, sådan at der stadig væk er en udvikling i erhvervslivet og i privatsektoren, der er afgørende for samfundsudviklingen. Det er jo det, som er sagens kerne her, og ikke, om der skal udstedes en regning eller ej. Regningen kunne blive meget større, hvis vi ingenting gjorde.

Kl. 10:33

Formanden:

Tak til hr. Jacob Jensen. Næste ordfører er hr. Morten Bødskov.

Kl. 10:33

(Ordfører)

Morten Bødskov (S):

Der er ingen tvivl om, at dansk og international økonomi er i en yderst alvorlig situation. Gennem måneder har vi jo læst om usikkerheden i den finansielle sektor og den øvrige bankverden

på forsiden af vores aviser og set tophistorierne i nyhedsudsendelserne. Den ene kæmpe bank efter den anden er bukket under med store problemer. Stater udsteder garantier for at sikre stabiliteten på pengemarkedet og bliver sågar medejere af banker og understøtter nu efterhånden også hele industrier. Alt imens det her foregår, tænker vi alle sammen nervøst på vores pensionsopsparing, vores boliglån, jobbet og fremtiden for velfærden.

Socialdemokraterne ser med meget stor alvor på den finansielle krise. Vi har længe gjort det klart, at vi vil gøre, hvad der skal til for at holde dansk økonomi på rette spor og undgå, at konsekvenserne af krisen forplanter sig i voldsomme tilbageslag i økonomien, markant negativ vækst, lukning af virksomheder og stærkt stigende arbejdsløshed.

Kort før sommerferien kom bankkrisen for alvor til Danmark. Yderst risikofyldte udlån til ejendomsinvesteringer og en grådighed med guldrandede aktieoptionsprogrammer fik Roskilde Bank til at bukke under. Samtidig accelererede den globale finanskriser, og mistilliden mellem banker gjorde det vanskeligt for selv sunde banker at fremskaffe den nødvendige likviditet til at holde aktiviteterne kørende.

For at sætte en stopper for bankdirektørernes grådighed, beskytte bankkunder og begrænse skaderne af en ekstremt risikofyldt adfærd fremsatte vi Socialdemokrater vores forslag til en kriseplan, som skulle sikre øget stabilitet i den danske bankverden. Vi foreslog bl.a. stop for aflønning via aktieoptioner til direktionsmedlemmerne i finansielle virksomheder, vi foreslog at sikre større åbenhed om bankernes økonomiske situation, stoppe for salg af aktier til private kunder, egne kunder, etablere en nødfond finansieret af banker selv og sikre en nødhjælpsspakke til Finansstilsynet.

Der er for os ingen tvivl om, at krisen i dansk og global økonomi er meget alvorlig, og vi er derfor også tilfredse med, at regeringen endte med at bakke op om delelementer af det socialdemokratiske udspil og det rent faktisk lykkedes at samle et bredt flertal i Folketinget bag aftalen om finansiell stabilitet.

Det er jo ikke hver dag, vi ruller bruttonationalproduktet ud under den finansielle sektor som et egentligt sikkerhedsnet, og for Socialdemokraternes tilslutning til aftalen om finansiell stabilitet var det derfor også afgørende, at banker selv skulle gå forrest i løsningen af eventuelle problemer. Med gigantiske overskud i de

senere år mener vi, at banker har og havde råd til at bidrage mere, så skatteyderne ikke står først, når regningen skal betales for finanskriser, risikofyldt og uacceptabel adfærd i den finansielle sektor.

Samtidig sikrer aftalen også, at grådigheden nu kan stoppes; der er ingen nye aktieoptionsprogrammer til bankdirektører i aftaleperioden, og dermed er der et stop for det, som har givet direktørerne enorme summer på bankbogen og alle os andre kæmpe forargelse.

Lige nu drøftes i finansielle kredse den såkaldte kreditklemme, hvor banker står med store udfordringer for at skaffe kapital. Udlån reduceres kraftigt, og skaden på boligmarkedet, på virksomheder, arbejdspladser og sunde investeringer viser sig desværre allerede. Flere taler derfor om statslig kapitalhjælp til banker.

I Socialdemokratiet vil vi ikke stiltiende se på, at dansk økonomi går i knæ, at virksomheder lukker, og at vi taber tusindvis af arbejdspladser. I andre europæiske lande har stater via kapitalindskud i banker fået et egentligt medejerskab af banker. Hvis kreditklemmen truer med at trække tæppet væk under vækst og beskæftigelse i Danmark, er Socialdemokraterne også parate til at tage det nødvendige ansvar for, at det ikke sker. Men det er vigtigt for os at understrege, at større statsligt engagement med tilførsel af egentlig statslig kapital til banksektoren ikke sker uden betingelser. Det er skatteydernes penge, vi sætter på højkant, og skatteydernes interesser skal derfor varetages i form af en tilsvarende medbestemmelse og medindflydelse på udviklingen i den finansielle sektor.

Den globale finanskriser og usikkerheden i den danske bankverden er en påmindelse til os om, at tillid er godt, men kontrol er bedre. Sammen må Folketinget fortsat tage et stort ansvar for at sikre den finansielle stabilitet i Danmark og bidrage til det uden for landets grænser.

Nu appellerer vi så til, at regeringen også påtager sig sit ansvar for at sikre, at skaderne af den finansielle uro minimeres, så væksten og beskæftigelsen i Danmark kan fastholdes og endnu flere familier ikke kastes ud i utryghed og arbejdsløshed. Det ansvar er Socialdemokraterne som altid parate til at påtage sig. Derfor kan vi også støtte det fremsatte forslag til vedtagelse.

Kl. 10:38

Formanden:

Tak. Der er ønske om en kort bemærkning fra hr. Frank Aaen.

Kl. 10:38

Frank Aaen (EL):

Tak. Jeg kan forstå, at hr. Morten Bødskov mener, at grådigheden nu må stoppes, og så kunne jeg godt tænke mig at få at vide: Er det ikke korrekt, at det, der jo er sket indtil nu på det her område, er, at man har garanteret, at alle dem, der har været grådige, får deres penge? Alle dem, der har været grådige, har stukket penge i egen lomme og har lånt penge ud for at tjene endnu flere penge, er blevet garanteret, bl.a. af Socialdemokratiet, at de får deres penge. Det er da ikke at stoppe grådigheden, det er sådan set at belønne grådigheden. Det var den ene ting

Den anden ting er: Kan vi være sikre på, at hvis der skal proppes flere penge i den finansielle sektor, så er Socialdemokratiet med på, at skatteyderne også skal have indflydelse på bankerne, ikke bare med regler, men også direkte i den enkelte bank, der måtte modtage støtte?

Kl. 10:39

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:39

Morten Bødskov (S):

Nu har vi efterhånden diskuteret det her i Folketingssalen vel i tre omgange, og det er selvfølgelig fint, at hr. Frank Aaen har de synspunkter, som han har, men det er nu stadig væk også i tredje omgang af debatten Socialdemokraternes synspunkt, at alternativet til det, vi har lavet om finansiell stabilitet, havde været meget værre.

Det tror jeg også at Enhedslisten inderst inde mener, nemlig at hvis man ikke havde gjort noget her, hvis man ikke havde udrullet en statsgaranti, således at bankerne kunne begynde at låne penge til hinanden igen, ja, så havde vi stået i en situation, tror jeg – og tror vi i Socialdemokratiet – hvor selv meget store banker i Danmark reelt ikke kunne have åbnet igen. Og det havde fået meget, meget alvorlige konsekvenser for dansk økonomi, for væksten og beskæftigelsen og den velfærd, som jeg går ud fra at vi sammen med Enhedslisten har en interesse i skal udbygges. Det er årsagen til det.

Grådigheden mener vi der er sat en stopper for. Vi kan selvfølgelig ikke garantere det, men den aftale, vi har lavet, stopper det, der har været grådighedens akse. Aktieoptionsprogrammer bl.a. som et element har været det, der skabte den grådighed, som vi har kunnet se så uhyggeligt i den finansielle sektor.

Kl. 10:40

Formanden:

Hr. Frank Aaen for den sidste korte bemærkning.

Kl. 10:40

Frank Aaen (EL):

Det ændrer jo ikke ved, at det, der er blevet besluttet, er, at ham, der havde skudt 1,8 mia. kr. i Roskilde Bank ud fra et grådighedssynspunkt, har fået garanti for, at han ikke bare får pengene igen, men også de renter, han havde betinget sig – betalt af skatteyderne. Det, jeg siger, er, at man har belønnet grådigheden, mens der stadig væk ikke er nogen som helst garanti for, at almindelige menneskers problemer bliver løst. For det, vi kan læse i aviserne dagligt, er, at virksomheder ikke kan låne penge til at skabe beskæftigelse. Det hele forstærker i virkeligheden den krise, vi har i samfundet. Folk går konkurs med deres bolig, og derfor er det kun grådigheden, der er blevet belønnet indtil videre.

Det spørgsmål, jeg ikke fik svar på, er: Hvis der skal proppes flere penge i bankerne, kan vi så ikke være sikre på, at Folketinget og politikerne så skal have indflydelse på bankernes drift, ikke bare sådan, at de får nogle penge, men også i forhold til deres generelle måde at blive ledet på?

Kl. 10:41

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:41

Morten Bødskov (S):

Altså, der er ingen tvivl om, at det her er en uhyre alvorlig krise, og vi mener i Socialdemokratiet, at de to aftaler, der nu er lavet, er det bedst tænkelige forsøg på at dæmme op for konsekvenserne af krisen, indtil videre i hvert fald. Jeg tror rolig, jeg kan sige – og det tror jeg også at hr. Frank Aaen er enig i – at hvis man ikke havde lavet det her, ja, så havde problemerne for de helt almindelige familier, som hr. Frank Aaen taler om, været tifold større. Det tror jeg at man skal have med i baghovedet, når man diskuterer det her.

Der er lavet en aftale, som – i hvert fald indtil videre – sikrer stabilitet i den finansielle sektor. Der er også lavet en aftale, som dæmmer op for nogle af de værste tendenser til grådighed, som vi har set har været med til at skabe en uacceptabel adfærd i den finansielle sektor. Så vi står bag den aftale.

Til sidst vil jeg sige, som jeg sagde i min ordførertale: Hvis vi kommer i en situation, hvor der skal tilføres egentlig statslig kapital, så mener Socialdemokraterne, og det har vi også tilkendegivet, at det skal følges af en tilsvarende medindflydelse på den finansielle sektor.

Kl. 10:43

Formanden:

Tak til hr. Morten Bødskov. Næste ordfører er hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 10:43

(Ordfører)

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Den udvikling, vi har set i den finansielle sektor, har overgået fantasien, tror jeg, hos os alle. Den har i hvert fald overgået min fantasi. Tilbage i juni måned var Finansudvalget på en kort udvalgstur til London. Der besøgte vi det britiske parlament, vi besøgte finansministeriet, vi talte med folk inden for bankvæsenet, og vi sad, jeg vil ikke sige og morede os, for det var jo en ulykkelig situation, men vi sad og undrede os højlydt over, at man var kommet dertil i England, at man havde overtaget Northern Rock, at man var kommet i en situation i et vestligt, markedsstyret system, hvor staten måtte træde til og overtage en privat bank.

På det tidspunkt, altså i juni måned, tror jeg ikke nogen af os havde forestillet os, at vi cirka en måned efter ville blive kontaktet vedrørende en diskussion om Roskilde Bank, der førte til, at vi i den efterfølgende tid fik en statslig overtageelse af Roskilde Bank. Men det viser bare lidt og illustrerer måske på glimrende vis, hvordan tingene er gået stærkt, og hvordan vi er blevet overrasket af udviklingen.

Det er bl.a., fordi der er folk på markedet, der handler fuldstændig irrationelt, der handler fuldstændig uden for enhver logik i forhold til, hvad noget er værd; folk, der handler uden for enhver logik i forhold til, hvad en bank eventuelt vil være værd også på sigt osv., folk, der handler på markedet ud fra nogle helt andre overvejelser. Det har givet en ustabilitet, det har givet en uro, der har betydet, at den ganske almindelige danske familie kunne risikere at komme i en voldsomt negativ situation, at blive belastet voldsomt på sin økonomi. Derfor er vi glade for, at der har været politisk vilje til at tage forskellige tiltag, som helt overordnet har til formål at skabe større tryghed om den enkelte families økonomi.

Det er meget konkret sket ved, at vi jo har hjulpet indskyderne, altså de folk, der har penge

i banken, sådan at folk har sikkerhed for, at når de har placeret penge i banken, går de ikke tabt, selv om banken får problemer. Man kan altså sige, at indskyderordningen er suspenderet, for der er ikke nogen bestemt beløbsgrænse nu, og det skaber selvfølgelig en tryghed, der betyder, at folk ikke behøver at stå nede i banken og trække deres penge ud, hvilket jo i virkeligheden ville have forstærket krisen.

Det andet, vi har været med til at sikre, er jo så, at hvis der er banker, der for alvor kommer i problemer og ikke kan leve op til lovens betingelser for at drive bank, er der en styret afvikling af det pågældende pengeinstitut, så tingene sker roligt og afbalanceret i stedet for i hast. Enhver ved, tror jeg, at hvis man skal ud og sælge sit hus i morgen og man skal sælge det inden kl. 16.00 i morgen, er det nok lidt mindre værd, end hvis man kan sælge huset i løbet af et år eller to. Så der er nok meget fornuft i at lave sådan nogle styrede, fornuftige afviklinger af f.eks. et pengeinstitut, der kommer i problemer, frem for at tingene sker i hast og dermed med store tab til følge.

De her redningsinitiativer har haft til formål at hjælpe den ganske almindelige danske familie, men har ikke haft til formål at hjælpe pengeinstituttet, altså banken, på den måde at forstå, at man skubber penge direkte ind i banken. Det er jo, fordi det i hvert fald for os har været vigtigt at sige, at bankernes ledelser, altså ejerne, aktionærerne, ledelserne af bestyrelserne og direktionerne, har et ansvar. Det er en privat virksomhed, der drives, de har et ansvar for, hvordan den pågældende virksomhed køres, og de må påtage sig det ansvar.

Derfor synes vi, at det indtil nu har været yderst fornuftigt, at vi har fået arrangeret de tiltag, vi har taget, på den måde, at de har skullet hjælpe den almindelige danske familie, men ikke har skullet hjælpe ejerne og dem, der sidder med ansvaret i bestyrelseslokalerne og i direktionens lokaler for at drive en bank. Det har været en fornuftig balance at have i det her, og det betyder også, at vi synes, det har været godt, at der i forbindelse med den aftale om afviklings-selskabet, der er, er taget tiltag, der også stiller ledelserne til ansvar. Den skaber nogle nye rammer for, hvordan ledelserne i bankerne må agere, så længe de har en statslig likviditetsgaranti til at hjælpe sig. Det er meget vigtigt at få med for at understrege det ansvar, der ligger i bestyrelseslokalet, og det ansvar, der ligger i direktionenslokalet.

Hvad fremtiden gælder: Ja, som jeg sagde indledningsvis, vidste vi ikke tilbage i juni, hvad det var for en situation, vi ville stå i nu. Jeg sagde, at vi var blevet overrasket, at udviklingen havde overgået vores fantasi, og derfor tør vi heller ikke spå om, hvordan fremtiden bliver. Men vi håber selvfølgelig det bedste og håber ikke, der bliver behov for yderligere tiltag fra Folketingets side i forhold til at sikre den nødvendige stabilitet for den ganske almindelige danske families økonomi.

Kl. 10:48

Formanden:

Tak. Der er en kort bemærkning fra hr. Frank Aaen.

Kl. 10:48

Frank Aaen (EL):

Det er jo lige før, der triller en lille tåre ned ad kinden, når man hører om omsorgen for den almindelige danske familie. Men de, der indtil videre har fået hjælp af det, Dansk Folkeparti har været med til at sikre – samtidig med at man har skåret i kommunernes økonomi på en måde, så der i hvert fald ikke er penge nok til at sørge for ordentlig velfærd – er jo dem, der havde en milliard til gode i Roskilde Bank. Det er nok ikke en almindelig dansk familie, mon? Det tror jeg ikke. Jeg tror altså, at Dansk Folkeparti er kørt lidt galt i sin opfattelse af, hvordan verden ser ud, for dem, vi – flertallet i Folketinget – i dag har hjulpet, er altså dem med milliardindskud.

Så vil jeg bare spørge Dansk Folkeparti: Hvordan undgår vi gentagelser? Hvordan undgår vi, at spekulanterne endnu en gang løber med pengene, når der er overskud, mens underskuddet og tabet bliver sendt til skatteyderne?

Kl. 10:49

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:49

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg tror, hr. Frank Aaen kommer vidt omkring, når vi også skal tale om kommunernes økonomi – det gør jeg meget gerne, men det er måske noget, der ligger lidt uden for det, som hr. Frank Aaen har rejst til debat her i dag.

Hvis jeg kan formå, at der triller en tåre ned ad hr. Frank Aaens kind, så gør jeg gerne det. Det kunne betyde, at jeg havde rørt et eller andet, som jeg ikke troede det kunne lykkes mig at røre i hr. Frank Aaen, men det ville da glæde mig.

Sagen er, at når vi gør de tiltag, vi gør, er det af hensyn til den ganske almindelige danske fa-

milie – sådan er det. For hvis der kommer stor ramasjang i banksektoren, vil det være sådan, at man allerførst vil se det i stigende renter. Det, som den ganske almindelige familie skal betale i rente på sine konti nede i banken, vil være stigende. Og så kan hr. Frank Aaen tale herfra og til dommedag om enkeltpersoner og deres indtægter og sådan noget, men den ganske almindelige danske familie vil i den grad blive berørt, hvis vi lyttede bare en anelse til det, hr. Frank Aaen råder os til.

Derfor er jeg egentlig så glad for, at der er så stort et flertal herinde i Folketinget, der har set, at hvis man skal varetage den ganske almindelige danske families interesser, skal man også føre den politik og gøre de ting, der skal til for at sikre stabilitet i banksektoren. Hvis ikke vi har stabilitet i banksektoren, er det den ganske almindelige danske familie, der bliver ramt i form af højere renter, og det sker lige med det samme.

Kl. 10:50

Formanden:

Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 10:50

Frank Aaen (EL):

Jamen selvfølgelig er der da en sammenhæng med kommunernes økonomi, for samtidig med at man lavede nogle økonomiske rammer for kommunerne, der gør, at de ikke kan udvide velfærden, som der er brug for, og ikke kan løse de problemer, der er på skoler og med ældreomsorg osv. – som man sagde der ikke var råd til – så udskrev et flertal her i Folketinget en check på 3.000 milliarder til bankerne. Det er da en sammenhæng, der er meget sigende – det ene er der ikke råd til, det andet gør man bare hen over en aften, er jeg lige ved at sige.

Så må jeg igen sige, at jeg jo ikke siger, at man ikke skulle have gjort noget – selvfølgelig skulle man hjælpe den finansielle sektor til at kunne virke videre til fordel for almindelige borgere. Men hvorfor er det dem, der skød en milliard ind i Roskilde Bank, der primært har fået noget ud af det her? Det forstår jeg ikke en brik af.

Kl. 10:51

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:51

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det, der gør det meget vanskeligt at diskutere med hr. Frank Aaen, er, at han slet ikke forholder sig til, hvad det handler om. Hr. Frank Aaen taler om en check på 3.000 milliarder – vis mig den check. Hvad er det for en check?

Altså, det viser bare noget om, hvad det er for en tilgang, som hr. Frank Aaen har til den her debat. Der findes ikke nogen check på 3.000 milliarder, men hr. Frank Aaen render rundt og taler om det. Hr. Frank Aaen taler også, som om vi nu har skubbet penge ind i bankerne, at vi nu er kommet med statslige penge og har puttet dem ind i Danske Bank. Hvor er det foregået henne? Det er jo ikke foregået. Der er en debat, javel.

Jeg så også i Børsen forleden, at Socialdemokratiet var ude at diskutere, om man nu skulle putte kapital ind i danske banker. Det var også noget af det, som hr. Morten Bødskov var inde på her på talerstolen – og det er så en diskussion, man kan tage. Jeg har også ytret noget om det, vi er dybt skeptiske over for sådan en øvelse, med hensyn til, hvem der har ansvaret – bestyrelse, direktion osv., osv.

Der er netop *ikke* skubbet penge ind i bankerne, der er sikret en stabilitet for den almindelige danske familie. Man ved, at de penge, man som indskyder har stående i banken, ikke er tabt, selv om banken får økonomiske problemer, og det er jo noget helt andet. Der er sikret en styret afvikling af banken, hvis den går ned – ligesom med mit lille eksempel på de forskellige priser på huset, der skal sælges i morgen kl. 16.00, eller det, som man har god tid til at sælge.

Men hr. Frank Aaen render rundt med sådan nogle pseudoting, som han bare strør om sig med, og det gør det så vanskeligt at diskutere de her ting med hr. Frank Aaen.

Kl. 10:53

Formanden:

Tak til hr. Kristian Thulesen Dahl. Så er det hr. Ole Sohn som ordfører.

Kl. 10:53

(Ordfører)

Ole Sohn (SF):

Jeg synes, det er fornuftigt nok, at vi efter et par dage får en ny debat om den finansielle krise, for det er jo et meget alvorligt problem. Jeg vil godt understrege, at vi fra SF's side hele tiden har syntes, at det var nødvendigt, at der kom et indgreb i forbindelse med den krise, som udviklede sig, ikke af hensyn til at sikre finanskapitalen eller for finanskapitalens skyld, men ganske enkelt for at undgå, at et sammenbrud i den finansielle sektor ville ramme uskyldige virksomheder og almindelige borgere, bl.a. i form af højere arbejdsløshed. Det er sådan set det, der er det helt centrale og grundlaget for det. I forbindelse med enhver stor pakke, der nødvendigvis må gennemføres hurtigt, vil man altid kunne spør-

ge, om ikke et hjørne skulle have været justeret, eller om der skulle have været gjort lidt andet, hvis der havde været bedre tid. Men overordnet set havde Folketinget ingen anden mulighed end at gribe ind.

SF deltager også gerne i forhandlingen om yderligere nødvendige indgreb, hvis det skulle vise sig nødvendigt. Omvendt har vi også den opfattelse, at Danmark skal agere mere aktivt på den internationale scene for at få lavet en bedre, samlet regulering af finanskapitalen på en sådan måde, at man undgår nye kriser som dem, vi har været igennem, og som vi faktisk stadig står midt i. Det er nødvendigt med en større genomsigtighed omkring hele finanssektoren, og det er også nødvendigt, at man får bedre muligheder for at udveksle oplysninger, især med andre landes myndigheder, det er nødvendigt med en indsats mod spekulation i forskellige skatteregler fra land til land.

SF har jo igennem mange år – og det vil vi gerne gøre igen – foreslået, at vi udvikler en fælles minimumsbeskatning af selskaber i EU for at undgå den form for jonglering. Vi mener, at det er helt afgørende, at man i Europa får et fælles finanstillsyn, og vi har også den opfattelse, at der skal ske en skærpet regulering af kapitalfonde, hedgefonde og bankers datterselskaber m.v. I tilgift hertil mener vi faktisk også, at det er nødvendigt, at vi vedrørende den danske lovgivning, som regulerer den finansielle sektor, ser på, om der er behov for at lave en gennemgang a la den, jeg har foreslået vi skulle gøre på EU-plan, og at vi også ser på nogle af de lånetyper, f.eks. flekslån, som har udviklet sig igennem de senere år. Måske skal vi også gå ind og lave et rentemaksimum på flekslån og en begrænsning af brugen af de afdragsfrie lån.

Det er ganske enkelt ud fra, at den politik, som regeringen har lagt an til her igennem de senere år, jo har været med til at give et skub til udviklingen af de eksplosivt høje boligpriser. Det betyder selvfølgelig, at førstegangskøbere, primært unge familier, som har købt hus, mens højkonjunktoren var på toppen, i tro på at udviklingen fortsatte, reelt blev lokket til at købe huse, som nu er mindre værd, end da de købte dem. Nu sidder de med afdragsfrie lån og lignende og har svært at klare det.

Vi har også den opfattelse, at den muligvis kan være behov for at lave endnu en bankpakke. Så er det måske ikke et afviklingsselskab, vi skal koncentrere os om, men mere et rednings- og udviklingsselskab. Og der er det klart, at i den

udstrækning, det kan blive nødvendigt, er vi meget åbne over for, at staten skyder penge ind i det. Så skal det selvfølgelig også være ud fra det, som regeringen i andre sammenhænge bruger som princip, nemlig noget for noget, som betyder, at staten så også tilsvarende kan omveksle indskuddene til aktier, sådan at den fremtidige gevinst, der måtte komme, selvfølgelig også kommer samfundet og skatteborgerne til gode.

Kl. 10:57

Formanden:

Tak. Der er ingen korte bemærkninger. Har hr. Frank Aaen bedt om en kort bemærkning? Vi har ikke set markeringen, men hr. Frank Aaen får en kort bemærkning, værsgo.

Kl. 10:57

Frank Aaen (EL):

Det er godt, at formanden er så forudseende. Jeg vil sige tillykke til SF. Jeg har forstået, at de er kommet med i forligskredsen. Det har taget lidt tid, men jeg kan forstå, at de nu er en del af det massive flertal fra Dansk Folkeparti til SF, der synes, at man skal bevilge alle de her penge til bankerne, og det er også helt i orden. Det er jo i hvert fald SF's valg.

Men jeg kunne godt tænke mig at vide: Hvad er SF's bud på, at vi ikke kommer i en ny krise? Ét er, at vi skal igennem den krise, der er nu, men hvad er SF's bud på, at vi ikke kommer i en ny krise efter 2010 eller 2011? Har SF nogen forslag til det?

Kl. 10:58

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:58

Ole Sohn (SF):

Jeg bliver da en lille smule bekymret for, om formanden var lidt for hurtig til at give hr. Frank Aaen ordet, for han har åbenbart ikke helt hørt efter, hvad min ordførertale gik ud på.

Jeg kom sådan set med 5 minutters indlæg om, hvordan jeg mente man skulle foregribe nye kriser, herunder også hvilke offensive tiltag den danske regering bør tage i forhold til det europæiske. Og der vil jeg da gerne – det har jeg også gjort tidligere, og det vil jeg gerne gøre igen – rose statsministeren for en hurtig indlæringskurve.

Det er jo ikke længere siden end i september måned, at statsministeren i stor begejstring over at få lov at lukke Wall Street-børsen sagde, at den her krise ikke måtte føre til, at der blev foretaget reguleringer af kapitalbevægelser. Nu hører vi statsministeren måske ikke være den udfæ-

rende, men alligevel nikke genkendende og accepterende til det, når EU kommer med forslag til at foretage reguleringer. Det synes jeg man skal anerkende. Jeg synes også, at hr. Frank Aaen skal anerkende, at der faktisk er en del liberalistiske økonomer, som er trængt i baggrunden nu til fordel for, at der også sker en vis form for samfundsmæssig regulering af kapitalbevægelserne.

Vi ville gerne været gået videre og vil gerne gå videre, men man skal da også anerkende de små begyndende tegn, der er.

Kl. 10:59

Formanden:

Er der en markering fra hr. Frank Aaen? Man må gerne markere, selv om der er en vis forventning. Hr. Frank Aaen for en sidste kort bemærkning.

Kl. 10:59

Frank Aaen (EL):

I denne omgang, ja.

Jeg havde jo nogle forslag i min ordførertale, f.eks. det helt enkle, at man indfører en skat på valutatransaktioner, altså spekulation hen over landegrænserne, Tobinskat hedder den også. Er det et forslag, man kunne tænke sig at SF ville støtte og prøve at få med i en kommende ny runde af bankredninger?

Vi har foreslået, at man i det hele taget skal begrænse spekulationen i derivater eller det, man kalder aflagte finansielle instrumenter. Er SF med på, at man må sætte ind over for det? For det er alligevel 625.000 mia. dollar, der spekuleres for i øjeblikket på det internationale marked, altså ti gange verdens bruttonationalprodukt. Er det den slags ting, SF forestiller sig man skal kunne gå med i?

Kl. 11:00

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:00

Ole Sohn (SF):

Der er to ting, jeg godt vil sige, og det ene er, at vi altså ikke har den principielle opfattelse, at enhver dollar eller euro eller krone, der bliver investeret i en virksomhed eller på anden måde cirkulerer, er udtryk for spekulation. Nogle af pengene – det går jeg også ud fra at hr. Frank Aaen er enig i – er sådan set både i Danmark og i andre lande med til at understøtte og udvikle gode, sunde virksomheder, som lønmodtagere har glæde af, og forhåbentlig også de virksomhedsejere, som etablerer sig. Så skal vi ikke lige blive enige om, at det er lidt trivielt at have en

debat, hvor alt, der har med penge at gøre, skulle være udtryk for spekulation? Det er jo ikke virkeligheden.

Men når det er sagt, vil jeg gerne gentage, hvad jeg sagde i min ordførertale: at der er behov for en større regulering af finanskapitalen også internationalt. Det kunne eksempelvis ske ved hjælp af Tobinskatten, som SF har foreslået adskillige gange. Den har visse begrænsninger og besværligheder i sig, men det er et godt bud på, hvordan man kan være med til at begrænse den mere spekulative del af finanssektoren.

Der er en række andre ting, som jeg nævnte i min ordførertale, og som jeg gerne ville gentage, hvis tiden var til det, men jeg vil tro, det kommer til at stå i referatet, hvad jeg sagde i min ordførertale, som matcher meget med nogle af de elementer, som hr. Frank Aaen var inde på.

Kl. 11:01

Formanden:

Tak til hr. Ole Sohn. Og så er det hr. Mike Legarth som ordfører.

Kl. 11:01

(Ordfører)

Mike Legarth (KF):

Tak, formand. Vi Konservative tager også gerne endnu en gang debatten, som er foranlediget af hr. Frank Aaen.

Hvis jeg lige skal ridse situationen op, vil jeg sige, at vi har gennemført to stabilitetspakker på grundlag af den internationale økonomiske krise, der er skyllet ind over landet. Man husker, at det i forsommeren startede med Bank Trelleborg, der blev rystet af den første bølge. Det blev håndteret over weekenden, Sydbank overtog, og kort tid efter var det Roskilde Bank, der kom i vanskeligheder. Også her trådte et bredt flertal i Folketinget til og gav en likviditetsgaranti. Det troede vi på det tidspunkt var nok. Senere viste det sig, at det var det ikke. Banken var ikke solvent, og derfor blev banken nationaliseret og oprettet som et datterselskab til Nationalbanken. Også her håndterede vi tingene, som vi skulle.

Så kan man sige, at så kom anden bølge, som skabte endnu mere turbulens i den finansielle sektor. Vi fik stiftet Afviklingssselskabet, som skal tage hånd om nødlidende pengeinstitutter, sådan som hr. Kristian Thulesen Dahl tidligere redegjorde for i detaljer, altså at vi sikrer, at de værdier, der er i pengeinstitutterne, bliver realiseret til bedst mulig pris, sådan at tabet for staten bliver mindst muligt.

Det er vigtigt at holde os for øje, at vi jo ikke har udstedt nogen check. Det Private Beredskab i forhold til Roskilde Bank tog det første tab på 750 mio. kr., og i forbindelse med den sidste pakke indskyder bankerne som sektor, som branche, de første 35 mia. kr., og først når de er tabt og aktiekapitalen er tabt, kan det komme på tale, at staten skal bidrage. Det håber vi ikke, og det tror vi ikke, men vi mener, at med de tiltag, der er gjort, har vi været med til at gøre, hvad der kan gøres for at sikre den enkelte dansker, den enkelte familie, og skabe tillid og troværdighed, ikke bare i Danmark, men også i udlandet. Det er jo et faktum, at den finansielle sektor har en udenlandsk funding på 500 mia. kr., og hvis der blev mistillid til danske banker, jamen så ville kravene til lånefinansiering stige og gøre krisen endnu større.

Så jeg synes ikke, der er nogen tvivl om, at vi har gjort, hvad vi kunne gøre, og at de ting, der er gjort, også bevisligt har haft en virkning. Det gør jo ikke, at der ikke er ting, der skal forbedres, og det har da også været nævnt, at vi skal se på de optionsprogrammer, de bonusprogrammer, som man i al diskretion godt kan sige ser meget grådige ud nogle steder, og skabe mere åbenhed, skabe øget tilsyn, sådan at vi på sigt får en endnu bedre fungerende finansiell sektor.

Men vi ser gerne, at det bliver en EU-løsning, at det bliver en global løsning, og jeg synes, vores økonomi- og erhvervsminister på fremragende vis i detaljer og meget grundigt har redegjort for vores opfattelse af det, der skal til for at sikre den stabilitet, der skal til på den lange bane.

Vi støtter det fremsatte forslag.

Kl. 11:04

Formanden:

Der er ønske om en kort bemærkning fra hr. Frank Aaen.

Kl. 11:04

Frank Aaen (EL):

Tak. Jeg har forstået, at Det Konservative Folkeparti går ind for markedskræfterne og den logik, der er på markedet. Er det så ikke lidt svært for Det Konservative Folkeparti at stemme for – som det er sket – nogle lovforslag, hvor man bare har spændt et sikkerhedsnet ud under spekulanterne?

Man har sat skatteyderne til at garantere, at de, der tog en chance for at tjene penge, og som stod til at tabe penge, får deres penge igen, og ikke bare pengene, men også deres renter. Er det ikke lidt ved siden af, hvad der er normal konservativ politik?

Kl. 11:05

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:05

Mike Legarth (KF):

Vi Konservative støtter ikke den finansielle sektor for branchens skyld; vi medvirker på den her måde for at sikre den enkelte dansker, den enkelte danskers indskud, familiens indskud og selvfølgelig også erhvervslivets vilkår. Vi lever jo af vækst; det er erhvervslivet, der er Danmarks dynamo. Hvis de kan konkurrere på verdensmarkedet, skaber de et stort afkast, som vi så kan fordele på service og velfærd. Så det er selvfølgelig vigtigt, at vi også dér motiverer og sikrer de bedst tænkelige vilkår.

Når hr. Frank Aaen taler om spekulanter, kan jeg sige, at vi jo tidligere i debatterne har bedt hr. Frank Aaen gå på talerstolen og definere, hvad en spekulant er. For jeg forstår på hr. Frank Aaens udtalelse, at en spekulant er en person, der sætter penge i banken og håber, at de bliver forrentet, sådan at den krone, der blev sat ind, måske kan blive til 1,25 kr. på sigt.

Kl. 11:06

Formanden:

Hr. Frank Aaen for den sidste korte bemærkning.

Kl. 11:06

Frank Aaen (EL):

Jamen nu forbyder bankhjemmeligheden, at vi får oplysninger om, hvem det er, der har skudt penge ind i bankerne. Men vi har jo på grund af spørgsmål, vi har stillet, kunnet få frem, at en af dem, som der bliver garanteret for i Roskilde Bank, er en, der havde skudt 1,8 mia. kr. ind. Jeg synes altså helt ærligt, det er mærkeligt at bruge almindelige danskere og deres tryghed som begrundelse for at lave en lov, der beskytter dem, der havde 1,8 mia. kr. Jeg kender ikke nogen almindelige danskere, der har 1,8 mia. kr. stående i en bank. Og det er jo det, der skiller.

For vi vil gerne hjælpe – stadig væk og har hele tiden gerne villet det – til, at den almindelige bankdrift bliver videreført og udviklet, det er vi med på, under demokratisk kontrol af vores forslag. Men det, De Konservative indtil videre har gjort, er jo bare at hjælpe spekulanten. Og det er det, jeg synes er lidt mærkeligt. Jeg troede faktisk, det var konservativ politik, at spekulanterne måtte tage gevinsten, når der *var* en gevinst, men at de måtte betale tabet, når der var et tab. Men det er altså åbenbart noget, der er undtagelser for, og det er lige sket.

Kl. 11:07

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:07

Mike Legarth (KF):

Det Konservative Folkeparti går ikke ind for detailstyring og overregulering, og vi går heller ikke ind for, at der skal sidde et folketingsmedlem, der nu står bag de beslutninger, vi træffer, i hvert enkelt pengeinstitut og skal være med til at drive det. Det tror vi simpelt hen ikke på. Vi har jo netop ikke involveret os.

Vi har tillid til, at de, der ejer de her pengeinstitutter, finansieringsselskaber, sammen med ledelsen og direktionen er i stand til at drive forretningen fornuftigt, og hvis det ikke giver mening med de forretninger, der er, er jeg sikker på, at de bliver lukket ned. Så jeg har altså fuld tillid til den branche.

Det er jo heller ikke den danske finansielle sektor, der er roden til det her, hverken i Danmark eller globalt. Det er jo en international bølge, der er rullet ind over os og har gjort en ellers velfungerende finansiell sektor ustabil, og det er det, vi nu – og med stor dygtighed, må jeg sige – forsøger at afværge med de pakker.

Kl. 11:08

Formanden:

Tak til hr. Mike Legarth. Næste ordfører er hr. Morten Helveg Petersen.

Kl. 11:08

(Ordfører)

Morten Helveg Petersen (RV):

Det Radikale Venstre synes, det er fint, at vi har en forespørgsel som denne. Det er et vigtigt emne, som bør optage ikke bare Folketinget og ansvarlige politikere, men som vi ved at parlamenter over hele kloden, regeringer over hele kloden, kæmper indgående med, fordi det er en meget, meget dramatisk periode, hvor der stilles mange gode spørgsmål, og hvor man forsøger at finde de rigtige svar i en situation, der udvikler sig hele tiden.

Er der noget, som der vel kan være en enighed om her i dag, er det, at finanskrisens tempo og omfang har overrasket os alle. At det er gået så stærkt, er jo en kolossal overraskelse. Tidligere hæderkronede finansielle institutioner drejer nøglen om på ganske kort tid. En tillid og en troværdighed er væk i markedet. Jeg tror, at det har overrasket os alle, at det er forekommet i det tempo og i det omfang, som tilfældet har været.

Det er jo indlysende, at den finansielle stabilitet er kolossalt vigtig, ikke bare i et samfund

som det danske, men helt generelt. Virksomheder, borgere og forbrugere skal kunne have en tillid til, at de finansielle mekanismer og finansielle institutioner virker.

Af samme grund har Det Radikale Venstre deltaget i de aftaler, som har været gennemgået af tidligere ordførere – det skal jeg ikke forlænge behandlingen med. Vi finder, at det overordnede hensyn til den finansielle stabilitet er så kolossalt vigtigt, at det er en afgørende principiel politisk opgave at løfte her.

Vi skal selvfølgelig have diskussioner af, hvordan man kan forebygge, at noget tilsvarende måtte kunne forekomme fremover. Vi skal kigge på, om vi er der, hvor vi skal være i forhold til de reguleringsmæssige mekanismer omkring tilsynet med sektoren og den slags ting, og i det hele taget skal vi have et åbent sind i forhold til, om der er yderligere, der kan gøres eller bør gøres. Det åbne sind tror jeg er vigtigt at have med i det videre forløb.

Vi skal kigge på det internationale samarbejde. Kapital flyder over landegrænser, og hvis der er noget, der er udtryk for globalisering, er det vel netop kapitalstrømmene, og derfor er det yderst relevant at se på det arbejde, der pågår i EU, og det arbejde, der pågår i Den Internationale Valutafond.

Så har vi derudover en helt særlig dansk udfordring, i og med at der er et konstateret rentespænd. Der har været og er stor opmærksomhed omkring kronens udvikling. Vi har også set pres på kronen. Det fører jo også med sig en diskussion om den finansielle stabilitet i Danmark: at man er nødt til at være opmærksom på, at der skal være en høj, høj grad af ansvarlighed i den økonomiske politik, netop fordi vi har et rentespænd i forhold til eurozonen, netop fordi der vil være ekstra opmærksomhed om den danske økonomiske politik i en situation, hvor vi står uden for eurosamarbejdet i øvrigt.

Men Det Radikale Venstre kan støtte det forslag til vedtagelse, der ligger på bordet her. Vi mener, det er vigtigt, at vi er vagtsomme, agtsomme og påpasselige og i det hele taget har et åbent sind i forhold til, hvordan vi kan håndtere den her krise bedst muligt og mest forsvarligt.

Kl. 11:12

Formanden:

Der er ingen spørgsmål. Tak til hr. Morten Helveg Petersen. Den næste ordfører er hr. Villum Christensen – og så bliver det hr. Frank Aaen til sidst.

Kl. 11:12

(Ordfører)

Villum Christensen (LA):

Absolut ingen vil være i stand til at udarbejde en plan, endsiges vedtage en plan, som giver sikkerhed for, at alle de finansielle problemer løses resolut og én gang for alle. Det er blevet påpeget her i salen adskillige gange i den her uge, at der er blevet foretaget de forkerte initiativer, at de ikke har været tilstrækkelige, og nogle vil slet ikke have nogen initiativer. Der er blevet talt om, at man bevilger socialhjælp til skruppelløse spekulanter – og meget andet godt har vi lagt øre til.

Sagen er imidlertid den, at økonomiske forudsigelser hviler på det forhold, at man kan forudsige, hvordan investorer og forbrugere vil opføre sig under forskellige omstændigheder, under forskellige tiltag, men det kan man selvfølgelig aldrig hundrede procent. Folks adfærd er jo påvirket af ikke mindst psykologiske faktorer; rigtig mange uforklarlige forhold bestemmer, hvorfor folk opfører sig, som de gør. Derfor tror vi meget på, at der skal sættes fokus på parathed og overvågningen af det her område, som det allerede er blevet nævnt af adskillige af ordførerne. Det er meget, meget vigtigere end de store forkromede og altomfattende planer. Indgrebene må hele tiden vurderes ud fra et ønske om de bedst mulige rammevilkår for markedet. Planøkonomien er heldigvis stendød.

Når parathed er så afgørende, er det selvfølgelig også, fordi vi har set nogle skift i et omfang, som man næppe har set tidligere, nogle opture og nogle nedture, som har været umådelig store. Det er derfor med tilfredshed, at vi noterer os, at der i teksten til forslaget til vedtagelse her er understreget, at regeringen fortsat følger situationen nøje og løbende vurderer behovet for yderligere indgreb. Det er faktisk rigtig sund fornuft, og vi vil gerne støtte forslaget.

Kl. 11:14

Formanden:

Tak til hr. Villum Christensen. Så er det hr. Frank Aaen.

Kl. 11:15

(Ordfører for forespørgerne)

Frank Aaen (EL):

Folketinget vedtog forleden en garanti til den finansielle sektor på 3.000 mia. kr. En del af pengene er allerede udbetalt nede i Roskilde Bank, og andre står foran også at skulle modtage nogle af pengene. F.eks. kom der forleden dag en meddelelse om, at Danske Bank havde lånt

170 mia. kr. i USA. Det er penge, som skatteyderne i Danmark også har garanteret for. Der er ingen tvivl om – og det er jo også derfor, det selvfølgelig bliver vedtaget – at det er menne-skepenge, vi taler om, og at der kan komme en ganske stor regning ud over den, der allerede er betalt, og at den bliver sendt til de danske skatteydere.

Det, jeg synes er mest forstemmende ved sådan en diskussion, som vi har haft i dag, er for det første, at man siger: Jamen det kommer nok ikke til at koste noget. Det vil jeg gerne se først.

Det andet er: Der er ikke nogen egentlige, konkrete initiativer, nogen konkrete forslag til, hvordan man undgår nye kriser. For man taler jo, som om man har løst krisen, samtidig med at familier får deres boliger sendt på tvangsauktion, samtidig med at virksomheder siger, at de ikke kan fortsætte en produktion, der kunne skabe beskæftigelse, fordi de ikke kan få lån nede i banken. Altså, krisen rammer jo almindelige mennesker, og indtil videre har man kun her i Folketinget vedtaget forskellige ting, som har været en garanti for spekulanter, men ikke nogen ting, som gør, at almindelige mennesker, der kommer i klemme og bliver arbejdsløse, eller som kommer i klemme i forbindelse med deres bolig, på nogen måde er blevet hjulpet.

Derfor er det mærkeligt at se et forslag til vedtagelse som det, vi har set, hvor der står, at der er taget skridt til at sikre finansiel stabilitet ...

Kl. 11:17

Formanden:

Der er for meget støj! Det er jo ikke en fætterkusine-sammenkomst. Man kan altså godt gå ind og indtage sin plads, uden at man nødvendigvis skal tale med enhver, man møder undervejs. Værsgo.

Kl. 11:17

(Ordfører for forespørgerne)

Frank Aaen (EL):

Tak til formanden.

Der er jo altså ikke sikret nogen finansiel stabilitet i Danmark, tværtom. Alle kan jo se, at vi bare holder en lille pause, og at der snart vil komme en ny bølge af finansiel uro, den er på vej, og den vil også ramme danske pengeinstitutter.

Når man så siger, at man løbende vil vurdere behovet for yderligere initiativer, skal skatteyderne høre godt efter, for det betyder jo, at der

igen skal skrives en regning ud. Yderligere initiativer for at hjælpe bankerne er jo nye regninger, der bliver sendt videre til skatteyderne. Og det bør man jo i høj grad være opmærksom på. Hvad er så det, der er på vej? Og på hvilke betingelser bliver de penge så ydet?

Der vil jeg sige, at det, der har været fuldstændig fraværende i den diskussion, vi har haft i dag, og som er fuldstændig fraværende, i forhold til hvad der er brug for, er: Hvordan stopper man spekulatørene? Hvordan stopper man, at vi stadig væk har et cirkus på globalt plan, som har spekulationspapirer for 625.000 mio. dollar kørende rundt? Det er jo det, der er liberalismens store fallit. Liberalister har sagt og har fået gennemført, at bare vi åbner for de finansielle markeder, at bare vi åbner for, at spekulatørene kan køre frit, er det godt for alle.

Det er så det, der har vist sig, nemlig at det ikke er godt for alle. Det er godt for nogle, der lige fik trukket deres penge ud i tide og fik tjent enorme million- eller milliardbeløb, mens regningen nu bliver sendt til skatteyderne.

Det, der er brug for, er, at i stedet for at hele Folketinget med undtagelse af Enhedslisten står bag bare at bevilge penge til den finansielle sektor fra skatteydernes lommer, skal man få grebet ind over for den liberalisme ved at indføre en skat på spekulation, ved at bekæmpe skattely, ved at bekæmpe hele det system, som er opbygget gennem de sidste 20 år, hvor spekulanter bare skulle have frit løb, og så ville alt gå godt. Det er jo det, der viser sig: Det gik ikke godt. Det er faktisk derfor, vi er kastet ud i den enorme krise, som vi er kastet ud i.

Derfor er det, jeg savner, at regeringen kommer – og det var formålet med forespørgslen i dag – med forslag til, hvordan vi begrænser spekulatørene, hvordan vi får den liberalisme rullet tilbage og får sørget for, at den finansielle sektor også kommer under demokratisk kontrol. Det er jo det, der er brug for, nemlig demokratisk kontrol med den sektor, der er så vigtig for hele samfundet.

Kl. 11:20

Formanden:

Tak til hr. Frank Aaen.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Forhandlingen er sluttet. Det betyder, at vi skal til at stemme om forslag til vedtagelse. Og det finder – meget overraskende – sted fra medlemmernes pladser.

Afstemning

Kl. 11:20

Formanden:

Der stemmes om forslag til vedtagelse nr. V 16 (se side 1511) af Jacob Jensen (V), Morten Bødskov (S), Kristian Thulesen Dahl (DF), Ole Sohn (SF), Mike Legarth (KF), Morten Helveg Petersen (RV) og Villum Christensen (LA).

Afstemningen slutter.

For forslaget til vedtagelse stemte: 107 (V, S, DF, SF, KF, RV, LA og Simon Emil Ammitzbøll (UFG)), imod stemte: 2 (EL), hverken for eller imod stemte: 0.

Forslag til vedtagelse nr. V 16 er vedtaget.

Hermed er forslag til vedtagelse nr. V 15 (se side 1510) af Frank Aaen (EL) bortfaldet.

Hermed er forespørgslen afsluttet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 20: Forslag til folketingsbeslutning om Den Lille Havfrue.

Af Karin Nødgaard (DF) m.fl.
(Fremsættelse 30.10.2008).

Kl. 11:21

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Den første, der får ordet, er økonomi- og erhvervsministeren.

Kl. 11:22

Økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen):

Det danske bidrag til verdensudstillingen i Shanghai er en enestående mulighed for at styrke kendskabet til Danmark blandt de mange millioner kinesere og gæster fra andre lande, der vil deltage i udstillingen. Kineserne har i forvejen et stort kendskab til H.C. Andersen, og der er derfor allerede stor kinesisk begejstring for den danske deltagelse med Havfruen som midtpunkt.

Kineserne opfatter udlånet af vores nationalklenodie som en stor gestus svarende til den ge-

stus, kineserne viste os i 2006, da genstande fra Den Forbudte By for første gang blev vist uden for Kina, nemlig lige her på Christiansborg. Vi skal i denne sammenhæng huske på, at der er en lang tradition for, at man udlåner kunstgenstande som en del af en kulturel udveksling. Inden for de seneste par år har vi bl.a. sendt vikingeskibet »Havhingsten« på langfart til Irland og udlånt en stor del af Rosenborgs sølv møbler til slottet i Versailles.

Med udlånet af Den Lille Havfrue ønsker vi at fortsætte denne tradition. Der, hvor vores Havfrue plejer at sidde, får vi nemlig et kunstværk lavet af førende kinesiske kunstnere, og jeg er sikker på, at de turister, der besøger Danmark og København i sommeren 2010, vil opleve en sådan kunstudveksling positivt, for ikke at tale om de danske turister, der kan opleve noget andet end den velkendte Havfrue på Langelinie.

Som alle ved, er Kina et stort og hastigt voksende marked, men konkurrencen er hård, og vi må derfor gøre alt, hvad vi kan, for at sikre et godt kendskab til Danmark. Den Lille Havfrue er i den forbindelse en døråbner til Kina – en døråbner til et marked med store muligheder for dansk erhvervsliv.

Verdensudstillingens tema er »Better City, Better Life«, og den danske pavillon sætter netop fokus på Danmarks styrker og kompetencer inden for bæredygtighed og miljø. Verdensudstillingen er derfor en fantastisk mulighed for at bygge videre på det omfattende arbejde, der gøres for at markedsføre Danmark i udlandet som et bæredygtigt og klimabevidst samfund i forbindelse med det danske værtskab for COP15.

Jeg vil gerne pointere, at udlånet af Havfruen bakkes op af Danmarks nationale turistorganisation VisitDenmark samt af Wonderful Copenhagen, der begge vurderer, at projektet er til gavn for dansk turisme. De kommende år forventes antallet af kinesiske overnatninger i udlandet at vokse markant fra omkring 47 millioner i 2007 til 80 millioner i 2011, og det marked skal Danmark have del i, hvis vores mål om at skabe øget vækst i turismen skal nås.

Endelig vil jeg gerne fremhæve, at det projekt, der skal præsentere Danmark i 2010, blev valgt af en enig dommerkomité. Der var fuld enighed om, at projektet med Den Lille Havfrue i centrum var klart det bedste forslag. Det er et spændende og et visionært projekt, som skal tiltrække sig stor opmærksomhed på Expo og sætte København og hele Danmark på verdenskor-